

World Theatre Day Message 2014

Poslanica ob svetovnem dnevu gledališča 2014

27. marec, svetovni dan gledališča

AVTOR POSLANICE OB SVETOVNEM DNEVU GLEDALIŠČA JE

Poslanica

Povsod, kjer prebiva človek, se razkriva ta neukrotljivi duh uprizarjanja.

Pod drevesi v majcenih vaseh in na tehnološko vrhunsko opremljenih odrih v svetovnih metropolah; na hodnikih šol, na poljih in v svetiščih; v najrevnejših predelih, na mestnih trgih, v zbirališčih lokalnih skupnosti in kletah po mestih; povsod se ljudje zbiramo, da bi se združili v mimobežnih gledaliških svetovih, ki jih ustvarjamo, in v živo, s telesom, dihom, glasom, izrazili človeško zapletenost, našo raznolikost, našo ranljivost.

Zbiramo se, da bi jokali in da bi se spominjali; da bi se smejali in da bi premišljevali; da bi se učili, potrjevali in mislili. Da bi se čudili tehnični veščini in da bi utelešali bogove. Da bi skupaj zadihali v zmožnosti doživljanja lepote, sočutja in pošastnosti. Prihajamo, da bi se okrepili in si povrnili moč; da bi proslavili bogastvo kulturne raznolikosti, da bi porušili meje, ki nas delijo.

Povsod, kjer prebiva človek, se razkriva ta neukrotljivi duh uprizarjanja.

Rojen je iz skupnosti, nosi maske in preobleke raznoterih tradicij, daje trdnost našim jezikom, ritmom in kretnjam in očičuje prostore med nami.

In mi, umetniki, ki ustvarjamo pod vplivom tega starodavnega duha, ga prepuščamo skozi naša srca, zamisli in telesa, da bi tako lahko razkrili svoje resničnosti v vseh njihovih običajnostih in svetlikajočih se, vabljenih skrivnostnostih.

Toda kaj je tisto, kar čutimo, da bi morali razkrivati v času, ko si na milijone ljudi prizadeva za preživetje, ko trpijo pod zatiralskimi režimi in v plenilskem kapitalizmu, ko ljudje bežijo pred spopadi in stiskami; v dobi, ko v našo zasebnost vdirajo tajne službe in naše besede cenzurirajo vsiljive vlade; v dobi uničevanja gozdov, zastrupljanja oceanov, izginjanja živalskih vrst ...

Ali je v svetu neenakomerno razporejenih moči, v katerem nas skušajo različne hegemonistične ureditve prepričati, da je en narod, ena rasa, en spol, ena spolna izbira, ena religija, ena ideologija in en kulturni okvir vreden več kot vsi drugi, sploh še utemeljeno vztrajati na tem, da bi morala biti umetnost izvzeta iz družbenih prizadevanj?

Ali umetniki iz aren in z odrov pristajamo na uničujoče zahteve trga ali pa se zavedamo moči, ki jo imamo in s katero bi lahko očistili srca in duše naše družbe, okoli sebe zbrali ljudi, navdihovali, očarali in širili informacije ter ustvarili svet upanja in odkritosrčnega sodelovanja?